

YENİ CUMHURİYETİN YENİ MÜZİĞİ VE PAUL HİNDEMİTH

Tuğçe BAYDAR

Öğr. Gör., Başkent Üniversitesi Devlet Konservatuarı, tbardakcioglu@baskent.edu.tr, ORCID: 0000-0003-0293-6198

Baydar, Tuğçe. "Yeni Cumhuriyetin Yeni Müziği ve Paul Hindemith". idil, 102 (2023 Şubat): s. 183–187. doi: 10.7816/idil-12-102-04

ÖZ

Türkiye Büyük Millet Meclisi'nde 1934 yılında Milli Musiki ve Temsil Akademisi Kanun Tasarısı kabul edildi. Tasarıda, Devlet Musikisi Konservatuarı ve Tiyatro Akademisi olarak adlandırılacak ve bütün müzik şubelerini kapsayacak bir müessese kurulması planlanmıştı. Bunun üzerine, Berlin'de görev yapan Cevat Dursunoğlu'dan (1892-1970), tasarının gerçekleştirilmesi sürecinde danışmanlık yapacak bir uzman bulması istenmiş ve 1935 yılında, ünlü Alman müzik adamı Paul Hindemith (1895-1963) ile anlaşmaya varılmıştır. Bu anlaşma uyarınca 1935-1937 yılları arasında üç defa Türkiye'ye gelip incelemelerde bulunan Hindemith, Ankara yönetimine ayrıntılı raporlar sundu. Bu çalışma, Hindemith'in, Türkiye müzik kültürüne büyük katkı sağlamış çalışma ve raporlarına odaklanmaktadır. İlk etapta, Almanya ve Türkiye'deki müzik kültürü karşılaştırılmış, bunun ardından Hindemith'in Türkiye'ye kazandırılması yönünde yapılmış çalışmalar anlatılmıştır. Bestecinin Türkiye'ye gelene kadarki yaşamöyküsü genel hatlarıyla sergiledikten sonra, son kısımda, Hindemith raporlarının içeriğine yer verilmiştir.

Anahtar Kelimeler: Hindemith, Hindemith'in Raporları, Devlet Konservatuarı, Müzik, Kültür

Makale Bilgisi:

Geliş: 17 Eylül 2022

Düzeltilme: 10 Aralık 2022

Kabul: 2 Ocak 2023

Giriş

Hitler'in 1933 yılında iktidarı ele geçirmesinin ve Avusturya'nın Nazi Almanya'sına katılmasının ardından Almanya, Nazi politikaları sonucu Ari ırka mensup olmayan veya Ari ırka mensup olmayan kişilerle bir şekilde bir bağı olan (evlilik, arkadaşlık) milyonlarca insan için artık yaşanmaz hale gelmişti. Özellikle Yahudi düşmanlığının doruğa ulaştığı bu dönemde Yahudilerin yanında Polonyalılar, Çekler, çingeneler, eşcinseller, engelliler gibi birçok insan da her an hayati tehlike altındaydı (Haffner, 2009:168-169). Nazilerin, iktidarı ele geçirmelerinden sonraki ilk icraatlardan biri, kamu kurumlarında yalnızca Ari ırka mensup olanların çalışabileceği kuralını getiren yasayı yürürlüğe koymak oldu. Bunun sonucunda 1933 yılı baharında binlerce bilim insanı, sanatçı ve akademisyen bir anda işsiz kalmıştı. Dolayısıyla tehlike altındaki sayısız insan için Almanya'dan kaçıp başka ülkelere sığınmak hayatta kalabilmek için tek şans haline geldi. Bu insanların büyük bir kısmı içinse Atatürk'ün genç Türkiye'si sığınak olmuştur. Çünkü Atatürk'ün, cumhuriyetin ilanından sonra yaptığı devrim hamleleri arasında ülkenin yüksekokullarını, sanatsal ve bilimsel kurumlarını yeniden biçimlendirmek, mevcut olanları da reformdan geçirmek de vardı. Bunu yapmak için de en başta, her konuda uluslararası çapta uzmanlara ihtiyaç duyuluyordu (Akarsu, 1997:216). 1930'lu yıllarda Türkiye'ye yaklaşık 800 alanında uzman bilim insanı gelmiştir. Bu yüksek profile sahip sığınmacı topluluğun büyük kısmı ise Yahudi ve sosyal demokrat politikacılar, sanatçılardan ve bilim insanlarından oluşmaktaydı. Aralarında daha sonra Batı Berlin Belediye Başkanı olacak olan Ernst Reuter, Berlin Şehir Operası Genel Müdürü Carl Ebert, yazar George Tabori ve mimarlar Bruno Taut ile Clemens Holzmeister gibi meşhur şahsiyetlerin de bulunduğu bu isimler, Atatürk'ün daveti üzerine ve Cenevreli pedagoğ Albert Malche'nin aracılık etmesi sonucu Türkiye'ye gelmişler ve Atatürk'ün kafasındaki modern toplumun inşasına çok önemli katkılarda bulunmuşlardır (Bakırdöğen, 2004). Türkiye'ye davet edilen müzik adamları arasında en tanınanı büyük Alman besteci Paul Hindemith'tir (1895-1963). Hindemith'in Türkiye'ye getirilmesi süreciyle ilgili gelişmeleri Cevad Memduh Altar (1902-1995), Ankara Alman Kültür Enstitüsü'nde 25-29 Nisan 1983 arasında düzenlenmiş Hindemith Haftası kapsamında yaptığı konuşmada detaylı olarak anlatır. Altar'ın (1983) bu konuşmasında naklettikleri hem Hindemith'in Türkiye serüveni hem de Cumhuriyet'in müzik atılımları hakkında bilgi edinmek açısından büyük önem taşımaktadır. Çünkü Altar'ın, hem Türk tarafı hem de Hindemith ile yakın ilişki içinde bulunmuş olması nedeniyle yaşananları son derece nesnel bir gözle naklettiği görülür (Altar, 1983).

Cevad Memduh Altar'ın Hindemith Konuşması

Cumhuriyet'in müzik atılımları en sağlıklı ve objektif bilgiye hiç kuşkusuz Hindemith'in mektupları ile Türk yönetimine sunmuş olduğu raporları okumakla ulaşılabilecektir. Raporları gazeteci Şefik Kahramankaptan 2013 yılında derleyip yayımlamıştır (Sevda Cenap And Müzik Vakfı Yayınları). Bunun yanında Cevad Memduh Altar'ın şahsi koleksiyonunda yer alan kimi belgeler de Hindemith Olayı'nı anlamak açısından çok değerlidir. Bu koleksiyonda; Hindemith'in Altar'a göndermiş olduğu mektuplar, Altar'ın Hindemith'e cevapları ile Alman bestecinin eliyle yazılmış notlar, makbuzlar bulunmaktadır. Bu belgelerin hem Türkçe tercümelemleri hem de Almanca orijinalleri dijital ortama aktarılmış olup Altar'ın adına oluşturulmuş internet sitesinde incelenebilir.

1935 öncesinde Berlin'deki Türkiye Büyükelçiliği'nde Eğitim Ateşesi olarak görev yapan Cevat Dursunoğlu'na bir gün Ankara'dan talimat gelir. Bu talimatta, Dursunoğlu'na, planlanan müzik reformları için uygun bir uzman bulması ve bulduğu uzmanı Türkiye'ye getirmek yönünde çalışmalar yapması söylenmiştir. Fakat ne Dursunoğlu'nun ne de dönemin Berlin Büyükelçisi Hamdi Arpağ'ın Alman müzik çevreleriyle ilişkisi vardır. Dursunoğlu'nun sorup soruşturması sonucu kendisine çeşitli isimler önerilir. Bu isimler arasında en tanınmışları, gelmiş geçmiş en büyük Alman şeflerden Erich Kleiber (1890-1956) ile Wilhelm Furtwängler'dir (1886-1954) (Altar, 1983).

Dursunoğlu uzun uğraşlar ve bekleyişler sonunda Furtwängler'den randevu alır ve kendisine ilk görüşmede Ankara'dan gelen talimattan söz eder. Furtwängler yardım etmeye hazır olduğunu belirtir ve bu iş için önerebileceği uygun ismi düşünmek üzere birkaç gün izin ister ve bu sürenin sonunda Dursunoğlu'na kararını açıklar. Önerdiği tek isim Paul Hindemith'tir. Cevad Memduh Altar, konuşmasında bu kararı, "Ne harika bir düşünce!" sözleriyle yorumlar. Furtwängler'in, bu iş için önerebileceği onlarca üst düzey müzisyen varken neden sadece Paul Hindemith'i önerdiği ve Altar'ın bu kararı neden bu denli övdüğünü anlamak için Hindemith'in hayatına bakmakta yarar vardır (Altar, 1983).

Paul Hindemith'in Yaşamöyküsü

Alman besteci Paul Hindemith 1895 yılında, şimdi Hessen eyaleti sınırları içinde yer alan Hanau'da doğdu. İşçi bir ailenin mensubu olan Paul, erken çocukluğunu Hanau yakınlarındaki Rodenbach'ta geçirdi. Müzikle ilk tanışması, 1900 yılında ailesiyle birlikte göçtüğü Müllheim am Main kentinde aldığı keman

dersleri olmuştur. 1909 yılında, keman öğretmeni Anna Hegner'in yönlendirmesiyle Frankfurt'ta konservatuvara başladı. Burada Arnold Mendelssohn ve Bernhard Sekles'ten kompozisyon, Adolph Rebner'den keman dersleri aldı. Babası Rudolf Hindemith'in (1870-1914) I. Dünya Savaşı'nda ölmesinin ardından tümüyle kendi ayakları üstünde durmak zorunda kalmıştır (Altar, 1983).

1915-1923 yılları arasında Frankfurt operasında konzertmeister olarak çalıştı. Bunun yanında Rebner Quartet ile oda müziği çalışmaları yaptı. Bu oda müziği topluluğunda edindiği deneyimleri 1921 yılında kurulmuş olan Amar-Quartett'te viyolacı olarak görev aldığı dönemde genişletti. Amar-Quartett'te 1929 yılına dek çalışmıştır (Gerstenberg, 1972:176). Sadece orkestra ve oda müziği müzisyenliği yapmakla kalmamış, ta 1910'lu yılların ortalarından itibaren viyola ve viola d'amore solisti, aynı zamanda da orkestra şefi olarak da sahneye çıkmıştır (Bigler-Marschall, 2005: 843).

Hindemith'in besteci olarak 1921 yılından itibaren Donaueschingen'de gerçekleşen çağdaş müzik günlerine, Çağdaş Müziğin Gelişmesine Yönelik Oda Müziği İcraları (Kammermusikalische Aufführungen zur Förderung Zeitgenössischer Tonkunst) katılması büyük önem taşımaktadır. Bugün hâlâ dünyanın en önemli çağdaş müzik festivallerinden biri ve dünya çapında en eski yeni müzik festivali olan bugünkü adıyla Donaueschinger Müzik Günleri'nin 1921 yılındaki ilk konserinde bestecinin Op.16 Yaylı Sazlar Kuarteti'nin çalınmış olması kuşkusuz hem Hindemith'in biyografisi hem de dünya müziği açısından önemli bir bilgidir. Besteci, Donaueschingen festivaline 1921-1926 yılları arasında her yıl katılmış ve kendi eserlerinin icrasına bizzat enstrümantalist olarak katkıda bulunmuştur. Bu bakımdan Stravinski ve Bartók gibi bestecilerle benzerlik gösterir (Oehlschlaegel, 1996:4). 1921 ve 1922 yıllarında seslendirilmiş tek perdelik operaları "Mörder, Hoffnung der Frauen", "Das Nusch-Nuschi" ve "Sancta Susanna"nın prömiyerleri o zamanki müzik çevrelerinde sadece skandal olarak algılanmakla kalmamış, aynı zamanda bestecilerini müzikal avangardın sözcüsü konumuna getirmişlerdir (Bigler-Marschall, 2005:843).

Paul Hindemith'in müzik çevrelerinde hem müzisyen hem de besteci olarak isim yapmasının ardından Prusya Kültür Bakanı C.F. Becker'in çokça muhalif sese karşı besteciye 1927 yılında Berlin Müzik Yüksekokulu'na kompozisyon profesörü olarak ataması Hindemith biyografisinde önemli yer tutar. Böylelikle müzisyenlik, şeflik ve besteciliğin ardından Hindemith profiline bir boyut daha eklenmiş olur. Besteci bu süreçte gerek müzik tarihi, gerekse de müzik teorisi alanlarında derinlemesine çalışmalar yapmıştır (Gerstenberg, 1972:177).

Fakat 1933'te Nazilerin iktidarı ele geçirmelerinin ardından Hindemith için de zorlu günler başladı. Bestecinin çalışmaları adım adım ve planlı olarak engellenip sekteye uğratıldı. Müziğine "kültür bolşevizmi" damgası vuruldu ve Wilhelm Furtwängler gibi isimlerin protestosuna rağmen opera ve senfonik alanın dışına itildi (Gerstenberg, 1972:177). Eserleri konser programlarından silindi ve 1936 yılında "dejenere" kategorisine sokulup tümüyle yasaklandı. Hindemith'e karşı yürütülen bu hareketlerin temelinde elbette, bestecinin 1924 yılında evlendiği karısı Gertrud Rottenberg'in (1900-1967) Yahudi olması yatmaktadır. Tüm bu yapılanlardan sonra Hindemith için iltica etmekten başka şans kalmamış, 1938 yılında İsviçre'ye, 1940 yılında da Amerika Birleşik Devletleri'ne göçmüştür (Bigler-Marschall, 2005:843).

Genel anlamda söylenecek olursa, Hindemith'in birçok kaynakta olduğu gibi Gerstenberg tarafından da "evrensel müzisyen" olarak nitelendirilmiş olmasının, özel anlamda ise, Furtwängler'in, Cevat Dursunoğlu'na genç Türkiye Cumhuriyeti'nin müzik atılımlarında kılavuzluk etmesi için önerdiği tek ismin Hindemith olmasının altında, bestecinin Türkiye ziyaretlerinden birkaç yıl sonrasına kadar aktarılmış yaşamöyküsünde öne çıkan şu özelliği yatmaktadır: Hindemith aynı zamanda hem üst düzey bir besteci hem üst düzey bir müzisyen hem de işine hâkim bir şef olabilmeyi başarmıştır. Hindemith önemli bir müzikolog ve müzik kuramcısıdır. İlki 1937 yılında yazılmış tam on kitabı bulunmaktadır. 1951 yılında, Yale Üniversitesi'nde ders verdiği yıllarda Zürih Üniversitesi'ne de müzik teorisi, kompozisyon ve müzik pedagojisi dallarında profesör olarak atanmıştır (Gerstenberg, 1972:177). Bigler-Marschall (2005) bu listeye müzikolojiyi de ekler. Belli ki, 20. yüzyılın en büyük şeflerinden kabul edilen Wilhelm Furtwängler, Türkiye'nin nasıl bir şahsiyete ihtiyaç duyduğunu çok iyi kavramış, bu yüzden de Ankara hükümetine, müziği her yanından ve bütün boyutlarıyla görebilen birisi olduğunu bildiği Paul Hindemith'i önermiştir.

Hindemith Raporları

Hindemith bu süreç sonunda 1935, 1936 ve 1937 yıllarında olmak üzere üç defa Türkiye'ye geldi ve Ankara hükümetine, Vorschläge für den Aufbau des türkischen Musiklebens "Türk Müzik Yaşamının İnşası için Öneriler" başlığı altında raporlar sundu (Uçan, 2005:339).

1935 yılında sunduğu ilk raporu ilk Türkiye seyahatinin ardından kaleme almıştır. 56 sayfalık bu ilk raporda, edindiği ilk izlenimler ışığında öneriler sunup bir rapor çıkarmıştır. Bu raporda Ankara'da kurulması planlanan konservatuvara, umumî müzik yaşamına ve İzmir ve İstanbul'daki duruma dair düşünceler yer

almaktadır (Schlüren, 2013:1). Türkiye'ye ilk ziyaretinde Hindemith'i, dünyaca ünlü Berlinli mimar Hans Pölzig'le birlikte (Pölzig'e İstanbul Güzel Sanatlar Akademisi'nin mimarlık kürsüsü teklif edilmişti) gardan alan ve Türkiye'de olduğu süre içerisinde kendisine eşlik eden Cevad Memduh Altar'ın aktardığına göre, 1935 Nisan ayında Ankara'ya gelen Alman besteci Mayıs ortasına dek kalmış ve geldiği gibi çalışmaya başlamıştır: Bu süre zarfında okullara giden, müzik derslerini dinleyen Hindemith halk müziği melodileriyle de ilgilenmiştir. Çünkü Hindemith, Altar'ın sözleri ile "her yeniliğin, kökleri derinlere uzanmış geleneklere dayanması ve bu geleneklerce taşınması gerektiği inancındaydı." Kendisi de (örn. Akkoyun türküsü gibi) kimi türküleri çok sesli olarak bestelemeye girişmiş olan besteci, edindiği bu tecrübenin ardından Türk bestecilerinin yaptıkları çok sesli türkü düzenlemelerini inceleme kararı aldı. Çok sesli türkü düzenlemeleri üzerinden çağdaş bir ulusal müzik oluşturulabileceğini düşünüyordu (Altar. 1983).

Hindemith sunmuş olduğu raporların birinci bölümünde öncelikle orkestra sorunlarını ele almış ve orkestra kültürünü aşılacak için Türk müzisyenler yetiştirilmesi gerektiğinin altını çizmiştir. Bu bağlamda orkestra çalışma alanı, orkestra müzisyenleri, çalgı donanımı ve orkestra programı üzerine öneriler sunmuştur. Orkestranın radyodan da yılda 12 senfoni konseri vermesini ve 3-4 tanesinin de taşrada gerçekleştirilmesini istemiştir. Birkaç orkestra çalgısının durumlarının kötü olduğunu söylemiş ve Türkiye'nin iklim yapısına uygun çalgıların alınmasını önermiştir (Yavuz, 2013:75-87).

1936 ve 1937 yıllarında sunduğu ikinci rapor ise tıpkı birincisinin yazılış şekli gibi Hindemith'in ikinci Türkiye ziyaretinin ardından kaleme alınmıştır. İlkine göre daha ayrıntılı olan, eleştirel ve pratik bu ikinci rapor Hindemith'in Türk müzik yaşamına ilişkin yapmış olduğu çalışmaların zirvesi olarak görülebilir. 82 sayfadan oluşan bu raporda ele alınan temel konu başlıkları şöyledir: Orkestra ve konservatuvar için enstrüman alımına ilişkin bütçe planı; okul kütüphanesinin kurulması; bando (aşırı yaşlanma sorunu); enstrüman yapımcıları için yönetmelik; orkestranın durumu; Ankara'da yapılması planlanan konserler; orkestranın sanat yönetmenliği konusu; oda müziği konserleri; bando üyelerinin eğitimi; koro şarkıları kitabı (Hindemith'e göre bestecilerin asli görevi); öğretmenler kuruluna hitaben yazılmış kısımlar; devlete bağlı yeni müzik okulu (konservatuvar tüzüğü taslağı; müzik öğretmen okulu; görev dağılımı; sınav talimatnamesi); sınavlar üzerine rapor; halk evlerinde müzik eğitimi; İstanbul ve İzmir'deki yüksek müzik okulunun açılması; Nisan 1935 ile Mayıs 1936 arasında yapılmış çalışmalar. Hindemith ayrıca, inşa edilecek okul binasının özelliklerine ve her bölümün ayrı ayrı tasarlanmasına yönelik bilgiler vermiştir ve gerekli olan araç ve gereçlerin listesini vermiştir (Saydam, 1997:191). 1937 yılında yazılmış üçüncü rapor 32 sayfadan oluşur ve en kısa rapordur. Bu raporun, bir önceki yıl sunulmuş büyük çaplı raporu tamamlar nitelikte olduğu söylenebilir. Bu raporda ele alınmış temel konu başlıkları ise şunlardır: orkestranın bugünkü durumu; Halil vakası, Schlüren'in sözleri ile "Hindemith'in yapılandırma çalışmalarıyla elindeki tüm imkanlarla savaşmış karşı çıkmış başkembancısı Halil Bey"; halk müziği ve plak arşivi (Bartok'un önerilerine ek olarak yazılmıştır); koronun kuruluşu; Necil Kazım Akses'in piyano sonatları ile Flüt ve Piyano için Sonat'ı; Türk bestecileri hakkında genel düşünceler; Veli Bey'in bando orkestrası; müzik okulu için planlar, Türkiye'deki kamuya açık müzik yaşamı üzerinde durmuştur (Schlüren, 2013). Hindemith devletin, halka ait müzik faaliyetlerini desteklemesi, nota yayınevi kurulması ve nota ve çalgılar için ödenecek olan vergilerin en aza indirilmesi gerektiğini vurgulamıştır (Yavuz, 2013:108).

Sonuç

Yeni kurulan cumhuriyet ile beraber müzik alanında yüksek düzeyde bir standart oluşturma ve ulusal müzik kimliğini ortaya çıkaracak bir kültür yaratmak için Paul Hindemith Türkiye'ye davet edilmiş ve Hindemith'ten varolan sorunları, eksikleri ve en önemlisi düzen ve programı yaratması için raporlar istenmiştir. Hindemith'in önerdiği değişiklikler ve yenilikler ile günümüzde kavuştuğumuz dünya standartındaki konservatuvar sistemi başlamıştır. Bu yeni kurulan sistem orkestra ve toplulukların kaliteli müzik icra etmesini sağlamıştır. Ulusal müzik kimliği oluşturmak için Hindemith'in önerdiği method, geleneksel melodileri batı müziği formunda bestelemek idi. Bu methodu ilk benimseyenlerden olan Türk Beşleri ulusal türk müziği kimliğini dünyada temsil eden eserler bestelemişlerdir.

Paul Hindemith'in raporlarında, konservatuvarların kurulması için dikkat edilmesi gereken durumlar, müzik eğitimcisinin ve sanatçısının nasıl yetiştirileceğine dair öneriler, Türk müzik yaşamının oluşup gelişebilmesi yönünde yol gösterici fikirleri yer almıştır. Öte yandan, evrensel değerlere ulaşılması gerektiğini vurgulamıştır.

Kaynaklar

- Akarsu, Bedia. "Atatürk Devrimi ve Temelleri." İstanbul: İnkılap Kitabevi, 1997.
- Altar, Cevad Memduh. "Meine Begegnung mit Paul Hindemith" (25-29 Nisan 1983) 29.10.2021
<http://cevadmehduhaltar.com/meine-begegnung-mit-paul-hindemith.html>
- Bakirdögen, Ayhan. "Ataturk un die Deutschen" (18 Ocak 2004) 29.10.2021.
[http://www.welt.de/article105468/Ataturk-und-die-Deutschen.html/.](http://www.welt.de/article105468/Ataturk-und-die-Deutschen.html/)
- Bigler-Marschall, Ingrid. Theaterlexikon der Schweiz, Zürich: Chronos, 2005.
- Gerstenberg, Walter. Paul Hindemith. Neue Deutsche Biographie (9) Berlin: Duncker&Humblot, 1972.
- Haffner, Sebastian. "Anmerkungen zu Hitler." Frankfurt am Main: Fischer Taschenbuch, 2009.
- Saydam, Akıf. "Ünlü Müzisyenler Yaşamları Yapıtları." Ankara: Arkadaş Yayıncılık, 1997.
- Schlüren, Cristoph. "Stammt der Dreck von den Haenden oder von der Geige" (Eylül 2013) 29.10.2021
[http://www.nmz.de/artikel/stammt-der-dreck-von-den-haenden-oder-von-der-geige/.](http://www.nmz.de/artikel/stammt-der-dreck-von-den-haenden-oder-von-der-geige/)
- Uçan, Ali. "Türk Müzik Kültürü." Ankara: Evrensel Müzik Evi, 2005.
- Yavuz, Elif Damla. Hindemith Raporları. Haz. Şefik Kahramankaptan. Ankara: SCA Müzik Vakfı Yayınları, 2013.

THE NEW MUSIC OF NEW REPUBLIC AND PAUL HINDEMITH

Tuğçe BAYDAR

ABSTRACT

The National Music and Theater Academy Bill was accepted at the Grand National Assembly of Turkey in 1934. The bill included a plan to create an institution called The State Music Conservatory and Academy of Theatre encompassing all music branches. For this purpose, Cevat Dursunoğlu (1892-1970) who was on duty in Berlin at the time, was asked to find an expert for consultation during the realization of the bill and in 1935, an agreement was reached with the renowned German composer Paul Hindemith (1895-1963). Under this agreement, Hindemith visited Turkey three times between the years of 1935-1937 and presented detailed reports of his observations to the Ankara government. This work focuses on Hindemith's observations and reports that has greatly contributed to Turkey's music culture. For the first part, Germany and Turkey of the time is given at a glance, and then the details of the efforts towards Hindemith's procurement to Turkey is explained. Following the composer's life story before he came to Turkey provided as a general outline, the contents of Hindemith's reports are included in the last part.

Keywords: Hindemith, Hindemith's reports, state conservatory, music, culture